

Ny Bokin'i Daniela — Isa Fahiraika amby Roapolo

Amin'ny Fetra

Jeff Pippenger

2023-12-16

Manao fandinihana ny Isaia toko faha-enina amby roapolo izahay, satria io no mametraka ny tontolon-kevitra ho an'ireo toko manaraka ao amin'i Isaia. Ireo toko manaraka ireo dia manondro ny ranonorana farany ho fomba fiasa ara-Baiboly marina. Io fomba fiasa io, rehefa fantarina sy ampiharina, dia mampiseho ny hafatra ara-paminaniana izay, raha ekena, dia miteraka fanandramana mifanaraka amin'izany.

Tamin'ny 11 Septambra 2001, ny hira izay tokony hohiraina amin'ilay vahoakan'Andriamanitra taloha teo ambanin'ny fanekena, dia ny vahoaka Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito, dia izao: fa mandalo azy ireo amin'ny maha-vahoakan'Andriamanitra azy Andriamanitra, satria tsy namoa ny voa izay nokasain'Andriamanitra havoakan'ny tanimboalobony izy. Io hira io dia tokony hiorina amin'ny fifandraisan'ny fanekena, izay nasehon'ny tanimboaloboka izay nambolen'Andriamanitra sy koa tamin'ny fandavany ilay vato mahatafintohina tamin'ny 1863. Efa tonga Laodikia izy ireo tamin'ny 1856, ary nandritra ny fito taona, na “impito”, na roa arivo diman-jato sy roa-polo andro, dia nitady hidirana Andriamanitra, nefa nanidy ny varavarana taminy izy ireo tamin'ny 1863.

Hatramin'ny 11 Septambra 2001 dia fatorana am-boaloboka izy ireo mialoha ny handroahana azy tanteraka hiala amin'ny vavany amin'ny lalàn'ny Alahady. Ny hafatra tokony hohiraina amin'ny Advantisma hatramin'ny 11 Septambra 2001 dia ny hafatry ny Laodikia, dia ilay hafatry ny tanim-boaloboka izay ahitana ny vato mahasolafaka, ka manorotoro izay rehetra mandà tsy “hahita” sy “hanandrana” ny vato sarobidy. Ny teny fikasana ho an'ny Laodikianina ao amin'ny andalan-tenin'i Isaia dia izao: izay Advantista rehetra misafidy handray ity fampitandremana farany ity dia mbola manana fotoana “hihazona” ny “herin'i” Kristy, “mba” hahafahany “manao fihavanana amin'i” Kristy, fa mbola vonona ihany Kristy “hanao fihavanana amin'” izy ireo. Fa amin'ilay antso amin'ny misasakalina, mialoha indrindra ny lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela, dia tapitra mandrakizay izany fahafahana izany.

Tamin'ny vanim-potoana izay nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001 dia nampanantena Andriamanitra fa ireo izay “taloha tsy firenena” dia hataony ho “faka avy amin'ny tany karankaina”, mba “hamaka lalina”, “hamony sy hitsimoka ary hameno voa ny tava-pahitan'izao tontolo izao.” Ny mahatonga ny fakan'i Jese hamoa sy hitsimoka dia ny ranonorana farany; fa ny faka izay hamoa sy hitsimoka dia voatendry ara-paminaniana ho ilay faneva asandratra, ary ilay faneva dia ny fakan'i Jese.

Ary amin'izany andro izany dia hisy Solofon'i Jese, izay hitsangana ho faneva ho an'ny firenena; ho Azy no hitadiavan'ny Jentilisa; ary ny fialan-tsasany dia ho be voninahitra. Isaia

11:10.

Ny orana farany no nampamony sy nampitsimoka ny fakan'i Jese, nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001, ary amin'ilay lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela dia hameno ny tany rehetra amin'ny voa ny faka. Ny lalàn'ny Alahady ao amin'ny Isaia toko faha-roapolo amby fito dia ilay tantara mivelatra izay aseho koa ao amin'ny toko voalohany ka hatramin'ny fahatelo ao amin'ny bokin'i Daniela. Nanomboka nitsifotra ny orana farany rehefa tezitra ny firenena tamin'ny 11 Septambra 2001, tamin'ny famotsorana ary avy eo tamin'ny famerana avy hatrany ny finoana silamo, dia ny Loza fahatelo.

“Ny fiandohan'izany andro fahoriana izany,' izay voalaza eto, dia tsy manondro ny fotoana hanombohan'ny loza hamarinina hirotsaka, fa fotoana fohy mialoha indrindra ny hirotsahany, raha mbola ao amin'ny fitoerana masina Kristy. Amin'izany fotoana izany, raha eo am-pifaranana ny asa famonjena, dia ho avy amin'ny tany ny fahoriana, ary ho tezitra ny firenena, kanefa hotazonina tsy hihoatra ny fetra izy ireo mba tsy hanakanany ny asan'ny anjely fahatelo. Amin'izany fotoana izany dia ho tonga ny 'orana farany,' na famelombelomana avy amin'ny fanatrehan'ny Tompo, mba hanome hery ny feo mahery ataon'ny anjely fahatelo, sy hanomanana ny olomasina hijoro amin'ny vanim-potoana handrotsahana ny loza fito farany.” Early Writings, 85.

Ao amin'ity andalan-teny ity, Sister White dia manazava fa misy fe-potoana fohy izay mbola misokatra ny famonjena. Ny “fotoan'ny fahoriana” izay resahiny dia miavaka amin'ilay fotoan-dehiben'ny fahoriana, izay manomboka rehefa mikatona tanteraka ny fotoam-pahasoavana. Ao amin'ny Advantisma dia antsoina araka ny tokony ho izy hoe “ilay fotoana kelin'ny fahoriana” izany, raha ampitahaina amin'ilay fotoan-dehiben'ny fahoriana izay manomboka rehefa mitsangana Mikaela. Ilay “fotoana kelin'ny fahoriana” dia maneho ny vanim-potoana izay anombohan'ny faharavan'ny firenena amin'ilay lalàna Alahady ho avy tsy ho ela, ary mitohy mandra-pikaton'ny fotoam-pahasoavana.

Ao amin'ny tantara manomboka ny 11 Septambra 2001 ka hatramin'ny lalàna alahady dia aseho fa ny fanadiovana sy ny fitsarana farany ny Advantisma dia mitranga mandritra ny “fampafazana” ny ranonorana farany. Izany no vanim-potoana izay anombohan'ny ranonorana farany, izay antsoina koa hoe “famelombelomana”, amin'ny maha “fampafazana” azy, nefa mandroso hatrany amin'ny fandrotsahana feno amin'ny lalàna alahady. Ao anatin'izany vanim-potoana izany, izay manomboka rehefa mampahatezitra ny firenena ny Silamo amin'ny Loza fahatelo, dia manomboka milatsaka ny ranonorana farany, ary ny sasany mahafantatra ny ranonorana farany ka mandray izany, ary ny sasany kosa tsy mahafantatra ny ranonorana farany. Ny sasany mahatsikaritra fa misy zavatra mitranga, nefa tsy mahatakatra izay izy izany, ary miomana hanohitra izany.

“Maro no tsy naharay tamin'ny fatra lehibe ny ranonorana aloha. Tsy azony avokoa ny soa rehetra izay efa nomen'Andriamanitra ho azy toy izany. Manantena izy fa ny tsy ampy dia hovalian'ny ranonorana aoriana. Rehefa homena ny fahabetsahan'ny fahasoavana faran'izay manankarena, dia mikasa ny hanokatra ny fony izy handray izany. Fahadisoana mahatsiravina no ataony. Ny asa izay natombok'Andriamanitra tao am-pon'ny olombelona tamin'ny fanomezany ny fahazavany sy ny fahalalany dia tsy maintsy tohizana mandrakariva. Tsy

maintsy tsapan'ny tsirairay ny filàny manokana. Tsy maintsy foanana ao am-po ny loto rehetra ary diofina izy mba ho fonenan'ny Fanahy. Tamin'ny fiaiken-keloka sy ny fialana amin'ny ota, tamin'ny vavaka mafana fo sy ny fanokanan-tenany ho an'Andriamanitra, no nanomanan'ireo mpianatra voalohany ny tenany handray ny firotsahan'ny Fanahy Masina tamin'ny Andron'ny Pentekosta. Ilay asa ihany, saingy amin'ny ambaratonga lehibe kokoa, no tsy maintsy atao ankehitriny. Tamin'izany dia tsy maintsy nangataka ny fitahiana fotsiny ilay mpiasa maha-olona ka niandry ny Tompo hanatanteraka ny asa momba azy. Andriamanitra no nanomboka ny asa, ary Izy no hamita ny asany, ka hahatonga ny olona ho tanteraka ao amin'i Jesosy Kristy. Kanefa tsy tokony hisy tsy firaharahiana akory ny fahasoavana asehon'ny ranonorana aloha. Izay ihany no handray fahazavana lehibe kokoa, dia ireo izay miaina araka ny fahazavana efa azony. Raha tsy mandroso isan'andro isika amin'ny fanehoana ireo hatsaram-panahy kristiana miasa, dia tsy hahafantatra ny fisehoan'ny Fanahy Masina amin'ny ranonorana aoriana. Mety hilatsaka amin'ny fo manodidina antsika rehetra izany, nefa tsy ho fantatsika na horaisintsika izany.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

Efa mirotsaka ankehitriny ny ranonorana farany, ary misy ireo mahafantatra azy ka mandray izany; ary misy kosa ireo tsy mahafantatra azy ka noho izany tsy mandray izany. Tsy maintsy fantarina ny ranonorana farany vao azo raisina. Tsy traikefa fotsiny ihany ny ranonorana farany; fa traikefa ateraky ny hafatra izy, nefa ny hafatra dia tsy azo raisina raha tsy ampiasaina ny fomba fiasa marina hanorenana izany hafatra izany. Raha tsy fantarina ny fomba fiasa izay manorenana ny hafatry ny ranonorana farany, dia saiky tsy ho azo atao ny mahatakatra ireo lesona ara-paminaniana izay aseho ao amin'ny fiakaran sy fianjeran'ny fanjakana voarakitra ao amin'ny bokin'i Daniela sy Apokalypsy.

Ny saina asandratra ho an'izao tontolo izao dia faritan'i Isaia ho ny “fakan'i Jese”, ary ao amin'ny toko fahafito amby roapolo ireo izay “avy amin'i Jakoba” dia “mamaka faka”. Ireo izay “fakan'i Jese” dia faritana ao koa ho “Isiraely”, ary izy ireo no mamony sy mitsimoka aloha, ary aorian'izany dia mameno izao tontolo izao amin'ny voa. Ny lalàn'ny zavaboary dia tsy mifanohitra amin'ny lalàn'ny faminaniana, fa iray ihany ilay Mpanao Lalàna izay namoaka na ny zavaboary na ny faminaniana. Alohan'ny hitondran'ny zavamaniry voa dia tsy maintsy mivoaka avy amin'ny torimaso lalina izy, izay asehon'ny tsiry aloha, ary avy eo ny voninkazo. Isiraely ara-panahy, izay “fakan'i Jese”, dia mandray firotsahan'ny ranonorana miandalana. Manomboka amin'ny “fitsififana” izany ary mitombo ho amin'ny firotsahana feno rehefa feno ny voa asehon'ilay saina izao tontolo izao.

Ao amin'ny Isaia toko faha-roapolo amby fito, ny fiandohan'ny famafazana ny ranonorana dia aseho ho mitranga amin'ny fotoana anirian'ny tsimoka “mipoitra.” Raha vao “mipoitra” izy ireo tamin'ny voalohany, dia lazaina fa ny ranonorana dia arotsaka “amin'ny fatra.” “Amin'ny fatra, raha vao mipoitra izy.” Tamin'ny 11 Septambra 2001 no nanombohan'ny famafazana ny ranonorana aoriana narotsaka “amin'ny fatra,” satria tamin'izany fotoana izany ny vary sy ny tsimparifary, na ny hendry sy ny adala, dia mbola nifangaro niaraka ihany.

“Ny fandatsahana lehibe ny Fanahin'Andriamanitra, izay manazava ny tany rehetra amin'ny voninahiny, dia tsy ho tonga mandra-pahazoantsika vahoaka nohazavaina, izay mahalala

amin'ny fanandramana ny hevitra ny hoe mpiara-miasa amin'Andriamanitra. Rehefa manana fanokanana feno sy amin'ny fo manontolo ho amin'ny fanompoana an'i Kristy isika, dia hankasitraka izany zava-misy izany Andriamanitra amin'ny alalan'ny fandatsahana ny Fanahiny tsy misy fetra; nefa tsy ho izany raha mbola ny ampahany lehibe indrindra amin'ny fiangonana dia tsy mpiara-miasa amin'Andriamanitra. Tsy mahazo mandatsaka ny Fanahiny Andriamanitra raha miseho miharihary toy izany ny fitiavan-tena sy ny fanomezana fahafaham-po ny tena; raha manjaka ny toe-tsaina izay, raha atao amin'ny teny, dia haneho ilay valintenin'i Kaina hoe: 'Mpiandry ny rahalahiko va aho?' Raha ny fahamarinana ho an'izao andro izao, raha ny famantarana izay miha-mihamafy etsy sy eroa, ka manambara fa efa antomotra ny faran'ny zavatra rehetra, dia tsy ampy hampifoha ny herin'ireo izay milaza fa mahalala ny fahamarinana, dia hosaronan'ny haizina mifanaraka amin'ny hazavana izay namirapiratra taminy ireo fanahy ireo. Tsy misy na dia endriky ny fialan-tsiny aza noho ny tsy firaharahiany izay ho hainy atolotra amin'Andriamanitra amin'ilay andro lehibe famaranana ny kaonty. Tsy hisy antony hatolotra ny amin'ny antony tsy niainany sy tsy nandehanany ary tsy niasany tao amin'ny fahazavan'ny fahamarinana masina avy amin'ny tenin'Andriamanitra, ka tamin'izany dia tsy nanambarany tamin'ny tontolo voamaizin'ny ota, tamin'ny alalan'ny fitondran-tenany sy ny fiaraha-miombom-po aminy ary ny zotom-pony, fa ny hery sy ny zava-misy marina amin'ny filazantsara dia tsy azo toherina." Review and Herald, 21 Jolay 1896.

Isaia toko fahafito amby roapolo dia manondro ny tantaran'ny fiandohan'ny firotsahan'ny ranonorana farany, rehefa mitsimoka avy amin'ny tany maina ny faka, ary avy eo mitohy hatrany mandra-pahafeno voa ny tany. Ity toko ity dia manambara fa: "Amin'ny fatra, raha vao mitsiry izy, dia hiady hevitra aminy ianao." Rehefa refesina ho toy ny "fafazana" ny ranonorana farany, dia milaza i Sister White fa ny ranonorana farany dia "mety milatsaka amin'ny fo manodidina antsika rehetra, nefa tsy ho fantatsika na ho raisintsika izany."

Amin'ny fanaovany izany dia manondro fiangonana iray izy, izay mifangaro amin'ireo izay manaiky sy ireo hafa izay tsy manaiky ny filatsahan'ny orana. Ao amin'ilay andininy teo aloha dia asehony fa rehefa aidin'Andriamanitra tsy amin'ny fatra ny ranonorana farany, dia izany no manamarika ny fotoana izay tsy hisian'ny fifangaroan'ny virijina hendry sy ny virijina adala intsony, amin'ny filazany hoe: "Rehefa manana fanokanana tanteraka sy amin'ny fo manontolo ho amin'ny fanompoana an'i Kristy isika, dia hankasitraka izany zava-misy izany Andriamanitra amin'ny fandatsahana ny Fanahiny tsy amin'ny fatra; nefa tsy ho izany raha mbola ny ampahany lehibe indrindra amin'ny fiangonana dia tsy mpiara-miasa amin'Andriamanitra."

Ny ampahany lehibe kokoa amin'ny fiangonana, na ny ankamaroan'ny fiangonana, dia aseho ao amin'ny Matio toko faha-dimy amby roapolo ho virijina adala, fa araka ny Soratra Masina dia "maro" no antsoina, nefa "vitsy" no voafidy. Ny hendry sy ny adala dia sarahana amin'ny fitondran'Andriamanitra amin'ilay fotoan-tsarotra amin'ny misasakalina, izay mialoha ny lalàna alahady ho avy tsy ho ela. Izany fisarahana izany no mamorona vahoaka iray izay afaka mandray ny firotsahan'ny Fanahy amin'ny fahafenoany ao amin'ny ranonorana farany, ary tonga ho ilay "firenena teraka indray andro monja". Avy eo ny fototr'i Jese dia hasandratra ho famantarana, ary hameno izao tontolo izao amin'ny voa.

Isaia toko fahafito amby roapolo dia mampahafantatra fa rehefa nanomboka nararaka “araka ny fepetra” ny ranonorana farany, tamin’ny 11 Septambra 2001, dia “hiady hevitra aminy hianao.” “Amin’ny fepetra, raha mitsimoka izy, dia hiady hevitra aminy hianao.” Nanjary adihevitra avy hatrany teo amin’izao tontolo izao sy teo amin’ny fiangonana ny zava-nitranga tamin’ny 11 Septambra 2001. Hatreto androany mihitsy—mihoatra ny roapolo taona aty aoriana—dia mbola misy ihany ny fanoherana ny filazana fa asan’ny finoana silamo ireny zava-nitranga ireny, fa tsy endriky ny tetika firaisan’ny mpanera-tany. Ny adihevitra nifandraika tamin’ny fahatongavan’ny famafazana ny ranonorana farany dia nanomboka tamin’ny 11 Septambra 2001, nefa ny adihevitra entina manohy amin’izao tontolo izao dia tsy ilay “adihevitra” voatondro ao amin’ny Tenin’Andriamanitra ara-paminaniana. Momba ny faminaniana tahaka ilay manaraka izany adihevitra izany.

“Tamin’ny fotoana anankiray, fony aho tany New York City, dia nantsoina aho tamin’ny alina mba hahita trano mijoalajoala miakatra rihana ambonin’ny rihana ho any an-danitra. Nomena antoka ho tsy mety mirehitra ireo trano ireo, ary naorina izy mba hanomezam-boninahitra ny tompony sy ny mpanao azy. Niakatra ambony hatrany sy mbola ambony hatrany ireo trano ireo, ary tao aminy no nampiasana ny akora lafo indrindra. Ireo izay tompon’ireo trano ireo dia tsy nanontany tena hoe: ‘Ahoana no hahafahanay manome voninahitra an’Andriamanitra amin’ny tsara indrindra?’ Tsy tao an-tsainy ny Tompo.”

“Nieritreritra aho hoe: ‘Indrisy, raha mba hitan’izay mampiasa ny fananany toy izany ny lalany araka izay ahitan’Andriamanitra azy! Manangona trano mijoalajoala izy ireo, nefa hadalana toy inona eo imason’Ilay Mpanjakan’izao rehetra ary ny fandaminana sy ny famolavolany. Tsy dinihiny amin’ny herin’ny fo sy ny saina rehetra ny fomba hahafahany manome voninahitra an’Andriamanitra. Efa tsy hitany intsony izao, dia ny adidy voalohan’ny olona.’”

“Raha nitsangana ireo trano avo sy mijoalajoala ireo, dia nifaly tamin’ny fireharehana feno faniriana mihoa-pampana ny tompony, satria nanam-bola hampiasaina hanomezana fahafaham-po ny tenany sy hampahatezitra fialonana ao amin’ny mpiara-monina aminy izy. Ny ampahany betsaka tamin’ny vola izay nampiasainy toy izany dia azo tamin’ny alalan’ny fanerena, tamin’ny famoretana tsy misy indrafo ny mahantra. Hadinony fa any an-danitra dia voatahiry ny kaontin’ny raharaham-barotra rehetra; voasoratra ao avokoa ny fifanarahana tsy marina rehetra sy ny asa fitaka rehetra. Ho avy ny fotoana izay hahatongavan’ny olona, amin’ny fitaka sy ny fireharehany, amin’ny fetra iray izay tsy havelan’i Jehovah hihoarany, ary hianatra izy fa misy fetra ny fahari-pon’i Jehovah.

“Ny sehatra izay nandalo teo anoloako manaraka dia fampitandremana amin’ny afo. Nijery ireo trano avo sy heverina fa tsy mety may ny olona ka nanao hoe: “Azo antoka tanteraka ireo.” Nefa levon’ny afo ireo trano ireo tahaka ny hoe vita tamin’ny ditra. Tsy nisy na inona na inona azon’ny milina mpamono afo natao mba hampitsaharana ny fandranganana. Tsy nahavita nampandeha ny milina ireo mpamono afo.” Testimonies, boky faha-9, 12, 13.

Ny fiangonana Advantista, avy hatrany taorian’ny 11 Septambra 2001, dia nitady hanafina andalana tahaka izao tsy ho hitan’izao tontolo izao. Hatao ahoana no tsy hahakasika an’i New York City izany, sy ireo trano avo dia avo izay tsy azon’ny fiara mpamono afo nosakanana ny afo

Ny fahatongavan'ny fitetezan'ny orana farany, izay manamarika ny fahatongavan'ily "ady hevitra" ara-paminaniana, dia mampahafantatra koa ny fikomiana farany ataon'ny Advantisma, satria eo no andavany tanteraka ny teny mazava sy tsotra ataon'ily olona izay ambarany ho mpaminanivavy ho an'ny sisa.

“ဟေပတြာချက်များကို ဆန့်ကျင်သော မုန်းတီးမှုတစ်ရပ်သည် စာတန်ဆန်သောသဘာဝဖြင့် လှုံ့ဆော်ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ စာတန်၏ လုပ်ဆောင်မှုများသည် အသင်းတော်များ၏ ထိုဟေပတြာချက်များအပေါ် ယုံကြည်ခြင်းကို တုန်လှုပ်စေခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အကဲဖြတ်ခြင်းမှာ၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်၏ သတိပေးချက်များ၊ ပြစ်တင်ဆုံးမချက်များနှင့် အကဲပြေးညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာခံယူကပြပါက၊ စာတန်သည် မိမိ၏ လှည့်ဖြားမှုများကို သွင်းယူကာ ဝိညာဉ်များကို မိမိ၏ မောဟမှားယွင်းခြင်းများအတွင်း ချည်နှောင်ထားရန် ထိုမျှရှင်းလင်းသော လမ်းကြောင်းကို မရနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။” Selected Messages, book 1, 48.

“Tsika amin’ny maha-vahoaka antsika dia milaza ho manana ny fahamarinana mialoha noho ny vahoaka hafa rehetra eto ambonin’ny tany. Koa ny fiainantsika sy ny toetrantsika dia tokony hifanaraka amin’izany finoana izany. Eo anoloantsika indrindra izao ny andro izay hamatorana ny marina toy ny vary sarobidy atao amboara ho any amin’ny trano fitahirizana any an-danitra, raha ny ratsy fanahy kosa dia, tahaka ny tsimparifary, angonina ho amin’ny afon’ny andro lehibe farany. Fa ny vary sy ny tsimparifary dia ‘miara-maniry mandra-pahatongan’ny fijinjana.’” Testimonies, boky faha-5, 100.

“Ankehitriny ve dia tonga ilay filazana hoe efa nambarako fa i New York dia ho voafafa amin’ny onjan-dranomasina mahery? Tsy mbola nilaza izany mihitsy aho. Efa nilaza aho fa, raha nijery ireo trano lehibe natsangana tany aho, rihana ambonin’ny rihana, dia hoy aho hoe: ‘Zavatra mampihoron-koditra toy inona no hiseho rehefa hitsangana Jehovah hampihorohoro

mafy ny tany! Amin'izay dia ho tanteraka ny tenin'ny Apokalypsy 18:1–3.' Ny toko fahavalo ambin'ny folo manontolo ao amin'ny Apokalypsy dia fampitandremana momba izay ho avy amin'ny tany. Kanefa tsy manana fahazavana manokana aho momba izay hihatra amin'i New York, afa-tsy izao no fantatro: indray andro any dia harodana ireo trano lehibe any noho ny fihodinana sy fanonganana'ny herin'Andriamanitra. Araka ny fahazavana nomena ahy, dia fantatro fa misy fandranganana eo amin'izao tontolo izao. Teny iray avy amin'ny Tompo, fikasihana iray avy amin'ny heriny mahery, dia hirodana ireo rafitra goavana ireo. Hiseho ireo toe-javatra mahatahotra izay tsy hainay saintsainina akory.” Review and Herald, 5 Jolay 1906.

Ny olana resahintsika eto dia tsy hoe tanteraka tamin'ny 11 Septambra 2001 ve ireo andinin-teny ireo, fa tena tanteraka tokoa izy ireo; fa ny olana tadiavintsika horesahina dia ilay “adihevitra” izay nanomboka tamin'izany fotoana izany. Ny adihevitra dia momba ny fomba fiasa marina na diso. Ny fiangonana Advantista dia nanomboka ny fandavany ireo fitsipika efatra ambin'ny folo momba ny fanazavana ny faminaniana an'i William Miller tamin'ny 1863, ary efa nandroso hatramin'ny teboka misy azy ankehitriny izy ireo, ka tsy afaka mividy boky fianarana Baiboly nosoratan'ny teolijiana Advantista ianao izay tsy tohanan'ny teolojian'ny Protestanta nihemotra sy ny Katolika Romana imbetsaka. Hatramin'ny 1863 ka hatramin'ny 2001, ary mbola mandraka ankehitriny, ny fomba fiasa izay nasehon'ireo fitsipiky ny fanazavana ny faminaniana nataon'i William Miller tany am-boalohany dia nafoy ka nosoloana ny fomba fiasan'ny Katolika Romana sy ny Protestanta nihemotra. Ilay “adihevitra” ara-paminaniana izay nanomboka rehefa tanteraka ny Apokalypsy toko faha-18, andininy 1 ka hatramin'ny 3, dia momba ny fomba fiasa marina na sandoka.

Hanohy ny fandinihantsika ny “adi-hevitra” ao amin'ny toko fahafito amby roapolon'ny Isaia isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Isika dia tokony hahafantatra ho an'ny tenantsika izay maha-Kristianisma, izay fahamarinana, izay finoana efa noraisintsika, ary izay fitsipika ao amin'ny Baiboly—dia ireo fitsipika nomena antsika avy amin'ny fahefana ambony indrindra.” The 1888 Materials, 403.